

сетнѣ да приведе едни-тѣ и други-тѣ спорядъ законы-тѣ на разумъ-тѣ въ формы-тѣ пространства и времени, чрезъ едно взаимно и прилично съединеніе; и само таковимъ образомъ може да се образува едно *цѣло вещественно бышіе*, единъ *поняшенъ и сознашенъ предметъ*.

Що е мислимо и познато или теорія и практика и каква разлика сѣществува помежду ѝмъ?

§. 22.

Вещи-тѣ почти нѣща що окружають чловѣкъ и съ които онъ се служи за да премине животъ-тѣ си колкото може по угодно и по благополучно на тойзи свѣтъ, сѣ искусствени образи или копіи снети отъ Природѣ-тѣ — тойзи чудесенъ и величественъ първообразникъ... -- Тѣй напримѣръ, една къща, едно платно и т. под. сѣ образци, снети отъ разны-тѣ произведенія на природа-та, но чрезъ съдѣйствието на разумъ-тѣ, искусствено приведени въ форми-тѣ на къща, платно и проч. Подобнимъ образомъ и най искусствени-тѣ и заплетени пародвижни и други машини друго нищо не сѣ, освенъ образецъ на прекрасно-то устройство чловѣческаго тѣла, или пакъ на нѣкои извѣстни природни явленія. Слѣдователно, чловѣкъ отъ себе си нищо първообразно не може да направи; онъ може само отъ дадени-тѣ вещь и първообразны нѣща, искусствено други да устрой и да съчини; и, отъ созидателный и острый неговъ духъ, зависи и совершенство-то и хубость-та на твореніето му. —

Когато чловѣкъ си предложи да направи нѣкое